

מסורת הש"ס

דלי ס'ד דאורייתא. היכי ממרך רבי יוחנן לממני? הא כפורתא קא מתקרא לה; כי קא מסייב. בתשלומין: אהכסא פורשא. מחייב דכי היכי דהוי שמייה לענין חולין בצורה בחילמה הו' נמי עשייה לענין תשלומין: וגמרן בפנים. דליחא וטעמיה בולו קודם טפלה בהנאה:

דא' ס"ד דאורייתא
אסרה אידך לאו דמי
אחא בריה דרבא כי
פורתא א"ל רב אש
כולו בעינן וליבא אל

רב גמלא משמיה דר
שחטא מקצת סימיני
מתני' גנב על פי
פיהו ונמצאו זוממים
על פי שנים ותבהו וזימו
ואיל ואישא וזימו

תשלומי כפל ואחרונים
ג' נמצאו אחרונים
תשלומי כפל והן משכילים
מן האחרונים וזמנים ב
מן הראשונים וזמנים ב

גמ' אינערם יעדן זאך וואס
הויה נפלא רבא אמר
אבי' אומר למפרע הויה
דאסדיי הויה ליה רשע
חשה רשנו עד רשע

הוא נפסל עד זומם
להני ציית להני הלכך
נמי כאב"י סבירא לוי

[illegible]

ההענייה דלא חשיב
הענייה לא החזיקו משקרים על הגניבה דלא חשיב
מנה ליה דמיאמי המימין לפוסלן יומא דאין כך לרבי אל
ועתה כ"ש נפסלן דלא הענייה רחמנא לחלאין אבל קשה ד
זכר סקדא שקר למה לן אם כן אין חידוש מה שפסק
לחזקת דרכא דרב קדא ח"ל דלמאי דנצינ למימא הם דרכא דרב
דחם דמוק לה כר הונא דלמא וזכא כפני עמא כר
דחם דמוק לה כר הונא דלמא וזכא כפני עמא כר
דחם דמוק לה כר הונא דלמא וזכא כפני עמא כר

וידוע והוא המשיב הוא סהר שגר בשמי עדים חיו מהם מסמשים שמי עדים הללו המכשיות ו אח ו אומרת כל לוח לה המהמון על פיה הנך תדעו והלגי היה אין לו כל אלא משעת גרבו הוזה בין לרב קהלא ואם תאמר ומה היה חידוש כלל והלא מביא עדים המכשיות ו אח ו ליהמה צורא בנימו בין בשמי בני אדם יש עדים כנגד הדין מעול להכשיות ואפי' שיש כמו

שטאטס היו עדים מסתעפים לאלו לא היה להם מה להחזיק את אלו
המחזיקים על השטח ואמרו קטנים הם אנוסים היינו ב' אלו
הוא שאין השטח מתקיים אלא על פייהם והפך שאמר הוא הפך
הוא הפך שהיו וספדו לה לב' קרא קצרה הוא ונשנה האחרון
עפ"י עדות היו דאמר הם דאי כתיב דים יואל ממקום אחר אין
דאי גוללים היו אלו נאמנים אפילו היו צפנינו ועוד ים חירורים א'
גראה השטח עד לאחר הוצאת אף על פי שזמנו מוקדם להוהם מה
התעורר על השטח וקצתו יואל

אמרו חכמים על שבעה דברים שיש להם חלק לעולם הבא: